

בעניין תענית - שיעור 718

I. פסקי רב שלמה זלמן אויערבאך מספר הליכות שלמה

- א) אין עושין חתונה בלילה י"ז תמוז דהוail דיני בין המינים מתחילה כבר בלילה ודלא כהאג"מ (ח - קס"ג) שהתייר בשעת הדחק
- ב) וכן אין נכון לעשות סעודת שבע ברכות בלילה זה דבעל נשף ייחmir בכל העינויים אף בלילה אבל במוציאי י"ז בתמוז עושין שבע ברכות דין נהגין דין בין המינים נגד שמחת החן וכלה
- ג) תענית אסתה' שאני משאר תעניות שהוא רק מנהג לזכור התענית שהיא בידי מרדי' ולכן מותר לעשות החופה וזה' ברכות בלילה התענית
- ד) אין הקטנים מהתעניים בתענית הציבור עד הגיעם לבר מצוה ואף בתעניות הסמוכות ליום הגיעם למצות לא ישליימו התענית אלא דינם ככל קטן שרשאי לאחר הזמן אכילתו ותו לא ואוכללים כدرכם וה"ה בת"ב
- ה) לעניין קטן שהגדיל בעשרה באב או כי"ח בתמוז שחיל ביום א' ות"ב נדחה ליום א' נוטה לומר דעתו מהתענית מסוים דתענית נדחה היא בגדר תשולמיין וצ"ע
- ו) הוא אמר בג' דברים הורגלו רבים לעשותם ג' פעמים ואין להם יסוד על פי הלכה (א) תענית הקטנים ג' פעמים קודם בר מצוה (ה) קריאה בספר תורה ג' פעמים כדי להתייר ע"י כך טلطול מקום למקום (ב') ונטילת ידים ג' פעמים לתפלה שהורגלו אגב נטילת ידים שחרית שמפני הרוח רעה שצרכין ג"פ וגם לסתודה אין צורך ג' פעמים
- ז) מי שעל פי פקודת הרופאים אינו רשאי להתענות בי"ז בתמוז וכן בתשעה באב אלא באחד מהם בלבד יתענה ט' באב ואף שדעת הרՃב"ז (ד - י"ג) דכל כה"ג אמרינן מציה הבאה לידי אל תחמיצנה מ"מ לא נקטינן כן
- ח) רופאים המתעסקים בנזוחים הורה שלא יתענה אפילו בט' באב מ"מ אינו כן ביום הכיפורים ט) מי שיوم חופתו חל בסמכות ליום התענית יסמוך על תענית הציבור שתעללה לו גם כן לשם התענית שלפני הנישואין ולא יתענה שוב ביום החופה דארבע תעניות חיוב הם מדברי קבלה וายלו תענית זו אינה אלא מנהג
- ו) תענית יאהרציטט יום שמת בו אביו ואמו אף שמצוה להתענות בו (צ"ו - ד) מכל מקום בזמןינו מפני חילשת הדורות מקילים בתענית זו ונראה דה"ה לעניין נפלו תפליין מיד על הארץ יא) ספר תורה שנפל מתוך ארון הקודש רח"ל אין הציבור מתענים כיון שלא נפל הספר מיד אדם ואם נפל רק מצד אחד וצד השני נשאר ביד המחזק דין מתחענין אך הורה שהמחזיק בעצמו ראוי שיפריש מעות לצדקה ועיין באג"מ (ג - ט"ס) דיש להתענות אף כשבנהפה באונס וגם כל הרואין ואף שרוב מפרשין לא מפרשין כן ואם לא נפל כל הס"ת אלא רק מידו אחת ומהרואי להתענות אבל הרוצה להקל נמי אין מזניחין אותו

II. עוד העורות

- א) רחיצה בחמין ביום התענית - עיין בשער הציון (תק"ג - ח) דהביא הפטמ"ג דאסור בחמין אבל מותר בצדון וקשה לדבריו דציריך להיות אסור אפילו בצדון מדין מר"ח עד התענית ולכן יותר טוב לרחוץ בחמין בלילה או בפושרים ביום (ד"ע) ואפשר דשאני מקווה דין נהגין איסור כנגדו אפילו ביום בחמין
- ב) רחיצה הפה בימים יש להתир במקומות צער רק שיזהר ביוותר לכפות ראש ופיו למטה ובמקום צער גדול מותר אפילו בט' באב (מ"ב קס"ז - י"ל) וכן מותר לצחצח השינויים בمبرשת במקומות צער (שו"ת מנחת יצחק ד - ק"ע)
- ג) יש מחמירים שלא לשמעו כל' זמר ונגינה אפילו בטיעפ' (פסק' תשובות טק"ג - י' בשם הקיצור שו"ע) וה"ה ריקודין כמו מר"ח עד התענית
- ד) בתספורת וכיבוס בגדים יש להחמיר אם יש דין מר"ח עד התענית מ"מ צ"ע בזה
- ה) תרומות מותר להוללה ואם צריך לבלוע בימים צריך לעשותו מר (אג"מ ג - י"ו) ואין להתייר בימים אלא באופן שאם לא לקחתה יגיע למי שפטור מהזום

ו) חולה וכל מי שפטור מן התענית הותרה לגמרי ואין צורך לصوم תענית שעotta אף אם יש ביכולת לصوم שעotta (תק"ד - ו) ומיהו נהגין להתעננות והמקיל לא הפסיד וכל' ב' הערד השלחן וע' במא"ב (י"ד) שציריך לصوم תענית שעotta

ז) עוברות ומיניקות שמצוורות הרבה אין להתענות בג' התענייתים אלא שנגנו להחמיר (רמ"א פק"י - ה') ואם מרגשת חולשה אין להחמיר (מ"ב ג') ויש מקילים אפלו אין מצוערות ויש מקילים בכל הנשים שיכולים לדת עוד וצ"ע בקளות אלו

ח) תפלת עננו לחולה או קטן - עין בה"ל (תקס"ה - ד"ה זין) דיחיד שאינו מתחנה אין לומר עננו בשום פנים כהמאמר מרדכי ודלא כה"ח אמרם המ"ב (תקס"ח - ג) כתוב שניים שאכל יכול לומר עננו ביום "התעניית הזה" ועין בשור"ח שבט הלוי (ה - ס - ד) שמתיר דבשים תקס"ח מيري ששכח ואכל ועיקר התעניית עוד עליו ובשים תקס"ה מيري שאינו מחויב בתהunnedת ולכן בן העיקר לקטן ולהוללה דאים אומרים עננו

ט) לעולה ל תורה אין לקרות למי שאין בדעתו להשלים התענית (מ"ב מס' ז - כ) אבל לשחרית מותר אם היום בלבד הCY צריך לקרוות בתורה ויש מהמיריןidis חשש ברכה לבטלה ויש מקילין דהברכה מפני כבוד הציבור (מ"ב ז') אמן דעת החת"ס (קג'ז) דתענית ציבור הרי הוא יומ שחייב בקריאת התורה ואפילו אין כלל מתעניינים חייבם לקרוות בתורה ומ"מ ספק ברכות להקל ולכך צריך לקרוות דוקא המתעניינים וה"ה להבעל קורא לקרוות ויחיל אמן להוצאה והכנסה ולהגבלה מותר לחת למי שאיןו מתענה (פסקאי תשובה מס' ז - ז)

ג) מי ששבח ובירך על המאכל או משקה בתענית ונזכר מהתענית
ה) לא חישא אח שם ה' אלכיד לשוא

לֹא תְשַׁאֲתֵה שְׁמָה הָאֱלֹקִיךְ לְשׂוֹא

1. להרמב"ם (דילכות ה - ט"ז) דאוריתיתא וכן פסק השו"ע (לט"ז - ז)
 2. ולתוספות (ר"ה ל"ג) שהוא אסמכתא בעלמא והוא דרבנן וכן פסק הפרי חדש (קכ"ח) וחזו"א (קל"ז - ו) ועיין במ"ב (לט"ז - סק"כ) השם שלא ברכה אפילו בלעז לדברי הכל דאוריתיתא
 3. לשיטת הרמב"ם אוכל או שותה פחתה מכשיעור שלא יעבור על איסור דאוריתיתא וראיה משבת (ד) הדביק פת בתנור התירו לו לרדוותה קודם איסור סקילה (לי"ג - ו) אבל לשיטת התוספות טוב שלא לשותה כי הוא שוגג על דרבנן וזה טוב יותר ממזיד על דרבנן ושב ואל העשה עדין

ה) יש מחלוקת אם יכול לטועם בתענית

1. שיטת הר"ן בשם הר"א דשייעור איסור אכילה בתענית הוא כמותה והובא בב"י (תקס"ח) וכן כתוב השו"ת צמח צדק בשער המילואים (ח)
 2. שיטת העקררי הד"ט שאסור לטעם כלל בתענית ולכן יש כאן ספק איסור בתענית ואין ספק מוציא ידי ודאי איסור דלא תשא

לומר ברור שפְּכַדְתָּה מֶלֶךְתָּה לְעוֹלָם וְעַד

1. השות'ת פנים מאירות (ג - ט) הוא מהיקה על ברכה לבטל ועוקר האיסור לגמר
 2. העורך השלחן (סוף ר"ז) רק בגדר סליחה ולא מהיקה
 3. החזו"א (קל"ז - ז) מהיקת האיסור כיוון שהוא רק דרבנן
 4. טעם ופולט דילכמה פוסקים לא הוי ברכה לבטל (תשיבות והנהגות ה - זכ"ט)
 5. ועיין ברמ"א (רנ"ה - ה) בעניין הבדלה וברמ"א (תקט"ז - ח) בעניין מוקצתה
 6. ועיין ביביע אומר (י"ד ז - ה) לעניין מאכליל חלב ובבשר בשבוע שחל בו ת"ב ועל מאכל האסור מצד עצמו

יא) התשובה היא העיקר ולא התענית - עיין ברמב"ם (טעית ה) דעיקר מטרת הצום כדי לפתח דרכי התשובה ועיין במ"ב (תקמ"ט - ה) דאין התענית אלא הינה לתשובה ואוותם האנשים ש캐הם מהתענית עוסקים בדברים בטלים חפשו הטעול והונחו העיקר וכ"כ הגר"ח מבריסק אם אין תשובה חסר בקיום עיקר חפצא דעתם ולכך לא רצח לגזורה צום עבור אחינו בני רוסיה ולא להקל באננו על כח התענית אלא להחמיר בחיווב תשובה ולפ"ז אף האנשים הפטורים מלהתענות אינם פטורים מחויב התשובה שיש על כל הציבור רעוד הג' תעניות בזמןם אלו הם מנהיג (רמז"ס ה - ה) אמנם התשובה היא מצות עשה בכל עת (תשיבות והנחות ג - קיד')

יב) לכן יש חיוב על כל אחד ונחד לקבל עליו לתקן רק דבר אחד כמו בלימוד התורה או בתפלה או בגמילת חסדים וכדומה ורק דבר קטן שהוא בטוח שיכול לקיים ויהיה לו ולכל קהיל ישראל לזכות גדול להביא הגואל צדק בmahra ביוםנו